

Sygn. akt I C 1453/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący SSR Magdalena Glinkiewicz

Protokolant st. sekr. sąd. Bożena Czajkowska

Po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2019 r. w Toruniu.

sprawy z

(...) S.A. w B.

przeciwko:

A. L. (1)

o:

zapłatę

orzeka:

I. oddala powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda.

Sygn. akt I C 1453/18

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w B. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym przeciwko A. L. (1) zobowiązującego pozwaną do zapłaty na rzecz powoda kwoty 2.980,60 zł wraz z umownymi odsetkami od dnia 14.07.2018 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż pozwana poprzez podpisanie weksla zobowiązała się do zapłaty kwoty 3.580,86 zł Powód wezwał pozwaną do wykupu weksla.

Pismem z dnia 8.11.2018 r. pod wskazał, iż na sumę wekslowa składa się 2.962 zł tytułem niespłaconej pożyczki, 592,40 tytułem kosztów windykacji oraz 26.46 zł tytułem odsetek umownych za opóźnienie do wykupu weksla.

Na rozprawie pozwana wskazał, iż podpisała umowę na kwotę 2.750 zł zaś później dowiedziała się, iż zobowiązana jest do spłaty kwoty 9.000 zł. Podkreśliła, iż wpłaciła powodowi łącznie kwotę 4300 zł.

Pismem z dnia 11 lutego 2019 r. powód podał, iż z tytułu umowy pożyczki pozwana wpłaciła kwotę 6662 zł.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 17 lipca 2015 r. A. L. (2) zawarła z (...) S.A. w B. umowę pożyczki. Pożyczkodawca udzielił pożyczki w kwocie 2,750zł Dodatkowo ustalili koszty ubezpieczenia na kwotę 5.162 zł, opłatę przygotowawczą na kwotę 550 zł, wynagrodzenie umowne na kwotę 562 zł.

Całkowita kwota do zapłaty wynosiła 9.024 zł.

Dowód: umowa pożyczki z załącznikami k. 26-34

Zabezpieczeniem zapłaty kwoty należnej z tytułu umowy pożyczki stanowił weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową .

Dowód: weksel k. 5

Deklaracja wekslowa k. 35

A. L. (2) spłaciła łącznie kwotę 6.662 zł.

Bezsporne

Wobec opóźnienia w spłacie należności (...) S.A. w B. wypowiedział umowę pożyczki.

Dowód: pismo k. 6

(...) S.A. w B. wypełnił weksel in blanco na kwotę 3580,86 zł wskazując termin zapłaty na dzień 13 lipca 2018 r.

Dowód: weksel k. 5

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz dokumentów przedłożonych przez strony.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż w przypadku weksla własnego in blanco o charakterze gwarancyjnym, wystawca na podstawie art 10 prawa wekslowego może podnieść względem posiadacza weksla - pierwotnego wierzyciela zarzuty ze stosunku podstawowego. W pewnych wypadkach sąd rozpoznając sprawę o zapłatę na podstawie weksla będzie uprawniony do zbadania z urzędu niektórych zarzutów ze stosunku podstawowego, mimo że nie zostały one podniesione przez wystawcę. Sytuacja ta będzie mieć miejsce, gdy dłużnikiem wekslowym jest konsument, a możliwa do stwierdzenia na podstawie samej treści pozwu niezgodność pomiędzy wysokością roszczenia wekslowego a wierzytelnością ze stosunku podstawowego spowodowana jest istnieniem w treści powołanej przez powoda w pozwie umowy, klauzul abuzywnych. W ocenie Sądu przeciwne stanowisko może prowadzić do akceptowania działań nawet rażąco niemoralnych, jak np. uwzględniania zaliczania do sumy wekslowej wynikających z umowy odsetek w wysokości przekraczającej czterokrotność kredytu lombardowego NBP, czy rażąco zawyżonych kosztów działań monitujących i windykacyjnych. Niepodniesienie przez konsumenta zarzutu nie może prowadzić do udzielenia ochrony powodowi, bowiem w sposób oczywisty dojdzie wówczas do naruszenia zasad współżycia społecznego i w sposób rażący zostaną naruszone interesy konsumenta. W ocenie Sądu abuzywność klauzuli umownej należy uwzględnić z urzędu.

Zgodnie z treścią art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy. Szczegółowo prawa i obowiązki

stron zostały uregulowane w umowie pożyczki z dnia 17.07.2015 r. Ponieważ pozwana nie wywiązała się ze spłacenia wszystkich rat umowa została wypowiedziana.

Podkreślić należy jednak, iż naliczone w umowie koszty ubezpieczenia budzą poważne wątpliwości w świetle przepisów o zobowiązaniach umownych i ochronie konsumenta przed niedozwolonymi klauzulami umownymi. Zgodnie bowiem z treścią art. 385¹§1 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy; nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

Z przedłożonej umowy wynika, że na całkowity koszt każdej pożyczki składa się oprócz kapitału i odsetek, koszt ubezpieczenia stanowiący blisko 200% wartość udzielonej pożyczki.

Z treści umowy wynika, że jej przedmiotem była pożyczka w wysokości 8.462 zł. Faktycznie jednak pozwana nie otrzymała takiej sumy bowiem z kwoty pożyczki została „potrącona” kwota 5.162 zł z tytułu kosztów ubezpieczenia. Żądanie w tym zakresie nie zostało uwzględnione z następujących przyczyn. Jakkolwiek z deklaracji zgody podpisanej przez pozwaną wynika, że wyraża ona zgodę na przystąpienie do ubezpieczenia, to jednak kwota, która faktycznie miała być poniesiona z tytułu ubezpieczenia nie odpowiadała tej sumie. Zgodnie z treścią umowy (pkt 17.2) składka na ubezpieczenie miała być wpłacono jednorazowa i ubezpieczający (powód) upoważniony był do potrącenia kosztów opłacenia składki. Oznacza to, iż określona jako składka ubezpieczeniowa kwota nie odpowiada rzeczywistym kosztom ubezpieczenia, a zawiera w istocie dodatkową ukrytą prowizję pożyczkodawcy. Nie można pomijać tego, iż w sytuacji kiedy przedmiotowa umowa przewiduje odsetki od pożyczki w maksymalnej wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, zapis ten jako zmierzający do obejścia ustawy oraz sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszający interes konsumenta uznać za abuzywny na podstawie art 385¹§1 k.c.

Sąd uznał, iż w związku z udzieloną pożyczką powodowi należała się opata przygotowawcza oraz wynagrodzenie umowne. Powód poniósł bowiem koszty związane z przygotowaniem umowy w tym gromadzeniem dokumentów, dokonania weryfikacji zdolności kredytowej, uruchomienia środków nadto koszt obsługi, dostarczenia i podpisania umowy, koszty osobowe, administracyjne i marketingowe. Wynagrodzenie umowne stanowi natomiast wynagrodzenie za możliwość skorzystania przez pozwaną ze środków finansowych powoda przez okres w jakim pozwana ma prawo dysponować środkami pieniężnymi.

Sąd w toku postępowania ustalił, iż w rzeczywistości powód otrzymał pożyczkę w wysokości 2.750 zł. Powód przyznał, iż pozwana w ramach łączącej strony umowy dokonała wpłat w łącznej wysokości 6.662 zł., która blisko trzykrotnie przekracza otrzymaną przez pozwaną pożyczkę. W przekonaniu Sądu spłata ta pokryła nie tylko koszty należności głównej ale również należnego ubezpieczenia czy kosztów wynagrodzenia umownego i prowizji powoda.

W konsekwencji Sąd w pkt I wyroku oddalił powództwo

O kosztach orzeczono w punkcie II wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. Skoro powód była stroną przegrywającą i zarazem jedyną stroną ponoszącą koszty w niniejszym postępowaniu, Sąd obciążył powoda tymi kosztami.